

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

84. An in Chrismate adhibendo in consecratione Episcopali sit necessaria mixtio Balsami cum oleo? Ex quo sequitur etiam, an sit necessaria prædicta mixtio pro sacram. Confirmat. Ex p. 12. t. 1. r. 84.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

Institutione cap. 19. §. 8. vocat Oleum Diaboli mendacio pollutum. *Chennerius* Christina excantatum, & benedictionem superstitionis, Magicam, illudque summopere irridet quod Ecclesia post Christmatis benedictionem dicat. *Ave sanctum Christma*: loquio enim ad res animatas, & rationales dirigitor; Christma autem est quoddam inanime. Sed præter Hæreticos inter Catholicos existimauit etiam aliquis, non esse necessarium Christma consecratum, aut benedictum ad valorem Confirmationis, sed posse validè conferti cum Christmate non consecrato. Pro hac sententia adducit Paludanus in 4. diff. 7. quest. ultima, in salut. ad 1. contra communem opinionem, vbi dicit ex dispositione Pontificis posse aliquem confirmari Christmate non consecrato, quia Christus instituit materiam huius Sacramenti iuxta sanctificationem Ecclesie. Vnde posset Pontifex sanctificationem omittere; Christus enim instituit quod Christma sit materia eo modo, quo fuerit per Ecclesiam determinata. Explicat Paludanus exemplo matrimonij, quod quidem nullum est inter personas, quas Ecclesia reddit illegitimas: sic etiam nulla est Confirmitationis si sit in materia contra ritum Ecclesie, iuxta quam opinionem Paludani haec duo simul constant, & Christma benedictum esse essentiale materiam, quando Ecclesia id determinauit, iuxta commissionem a Christo acceptam, & præterea posse Sacramentum hoc valide conferti cum Christmate non consecrato, si Ecclesia vellet eam consecrationem omittere, & aliud sumere, quam quod haec tenus statuit: eandem sententiam, & verba Paludani transcriptis Capreolus in 3. diff. 7. quest. 2. in solut. ad 1. & probabilem iudicat. *Eius in 4. eadem diffinct. 9. 9. in fine.* Sed quæ supra dixerunt Calvini, & alii Hæretici sunt eorum delitamenta, & in primis dicimus non esse nouum, ut persigunt Profopopeiam res inanimes alloquamus, salutem, & benedicamus. Alloquutionis exempla complura suppeditat Daniel in *Cantico trium Puerorum*, & David *Psalmi 148*. salutationis exempla habemus in *Carmine Fortunati Piastuensis*, quod habetur in *Ordine Romano Salve festa dies toto centrabilis auro*, & in *Hymno Crucis*, *O Crux angustissima mea, & ibi, Sola digna tu fuisti*, & qua sequuntur, & *S. Andreas* salutans Crucem dixit, *Salve Crux diu desiderata*. Benedictionis etiam exempla extant Deuteronomij 28. *Benedicta horrea tua*, & Sapientiae 14. *Benedictum lignum*, per quod sit iustitia, & Ecclesiasticis 43. *Vide Arcum in nubibus*, & benedic eum. Addo etiam vocem illam salutationis non semper significare *Deus te seruet*, cum dicamus. *Saluete sanctissimi Pedes Christi*. Imo & Deum ipsum salutare possimus atque aperte dicere, *Salve innomensa bonitas*; non enim sensus est, Deus te seruet, qui blasphemus est, sed est nota honoris, & submissionis. Denique dico non salutari Christma physicè substantialiter absoluere, sed relatiuè moraliter propter Symbolum gratiae in sacra Scriptura, denotataque, vel gratiam nobis conferendam, vel ipsum Christum. Vnxit enim Deus Christum oleo latitiae, & Christi nomen à Christmate deriuatur. Mortalia autem relatiuè, non absolute accipienda sunt, sicut, & laudamus imagines, ut quid vtile ad cultum exemplaris, quia utilitas hanc in se habent, qui tamen laudis honor in exemplarum resultat, vide *Mercerium de Sacram.* quest. 72. art. 2. proposit. 3. Pontium in *Cursu Theologiae*, diff. 43. quest. 2. concl. 4. num. 8.

2. Sed hic oritur difficultas, an Pontifex possit delegare simplici Sacerdoti, ut benedic sacram Christma, & negatiuè eam Suarez, Coninch, & Layman respondet nouissime Pater Elcobar in *Theolog. moral.* tom. 2. lib. 12. sect. 2. cap. 12. probat. 4. memb. 8. 3. asse-

rens Episcopalem benedictionem pro confiende Christmate ex Christi haberi institutione, Christus enim teste Fabiano *Epist. 2. ad Episcop. Orient.* docuit Apostolos modum Christma confiendi: quem Ecclesia semper oblerauit. At Ecclesia nunquam simplici Sacerdoti Christmatis consecrationem commisit, tametsi aliquando commiserit Confirmationis administrationem. Ergo Christmatis consecratio ex Christi institutione Episcopi est annexa, non igitur potest Pontifex id immutare. Neq; enim est mihi a Christo Domino relietam Pontifici potestatem communicandi simplici Sacerdoti confirmationis ministracionem, non tamen confiendi Christmatis consecrationem, quia Confirmationis ministerium, non solum expulsum a simplici Sacerdote fieri ob Episcopi ablationem, at Christmatis confectio tarda, vel nunquam, cum unius Christmatis confectio pluribus Dœcibus valeat deferri. Verum licet hæc opinio sit probabilis, ego tamen alibi adhæsi opinioni affirmativa, quam tuerit Amicus in *Cursu Theologiae*, tom. 7. diff. 13. sect. 1. n. 46. cum aliis, quibus nunc addo Bizerum de *Sacram. part. 3. cap. 4. quæst. 5. num. 6.* Et ad argumentum contrarium responderem, illud tantum esse negativum, in quo neutra sententia neque affirms, neque negans positivè fundari potest, nisi abunde constet de dispensabilitate, vel indispenabilitate. Cum igitur nobis constet de dispensabilitate, quoad ministerium huius Sacramenti, ex eadem non improbabiliter infertur dispensabilitas, quoad consecrationem materiae eiusdem Sacramenti.

Alibi in Ref.
not. præ-
rita.

RESOL. LXXXIV.

An in Christmate adhibendo in Consecratione Episcopali sit necessaria mixtio Balsami cum oleo?

Ex quo sequitur etiam, an sit necessaria prædicta mixtio pro Sacramento Confirmationis? Ex p. 12. tract. 1. Refol. 84.

§. 1. **V**identur negatiuè respondendum ex his, quæ afferunt Doctores in Sacramento Confirmationis. Probatur primum, haec opinio auctoritate Innoc. III. cap. Pastor. de Sacram. non iterandis, vbi interrogatur Pontifex an Sacramentum Confirmationis iterandum esset in eo, qui per errorem non Christmate, sed Oleo tantum fuit unctus. Respondit; non esse aliquid iterandum, sed caute supplementum, quod incertè fuerat prætermisum. Si autem balsamum esset materia essentialis Confirmationis, debuisset totum Sacramentum in eo casu iterari, quia cum non fuisset per solam Oleiunctionem Sacramentum essentialiter perfectum, iterum debuisset per viriulque materiæ unctionem perfici, cum nec pars materiæ præcedens possit componere unum cum parte materiæ præsentis, nec pars materiæ prætentis, cum parte materiæ præcedentis, quia tota materia essentialis, debet esse moraliter præsens forma. Confirmatur; nam eodem modo ibi Pontifex respondet supplementum tantum esse Episcopalis manus impositionem in eo, qui sine illa fuerat per errorem ad Subdiaconatum promotus, ac Balsami unctionem in eo, qui sine balsamo per errorem fuerat confirmatus. Sed manus impositio non de essentia Subdiaconatus: ergo neque balsamum Sacramenti Confirmationis. Probatur secundò, nam Christma, quod est materia necessaria Confirmationis interdum apud Patres significat solum Oleum Benedictum, videantur Cyprianus *Epist. 70. August. lib. 5. de Baptismo*, cap. 20. Innocentius I. *Epist. 1. cap. 3.* Probatur tertio, quia credibile non est pauperissimos Episcopos

Sup. hoc pro
Sacram. C6
Confirmationis
lege Resolu-
tiones & §§.
not. seq. &
signanter in
Ref. I. §. 1. 3.
& 4. & inf.
vide doctr.
Ref. 86. per
totam.

11 4 in

in Ecclesia primitiva balsamum habere potuisse, quo fossilan etiam hodie multi carent, vt inquit Caetanus. Et quidem cum oleum sine balsamo significet sufficienter effectum Confirmationis, non sit verisimile, Deum eius essentiam astrinxisse rei, quae necessaria non est, & alioquin est cognitum, patetque valde difficultate. Materia enim Sacramenti communissima debet esse communissima, & facile parabilis, verum autem balsamum est cognitum difficultimum, & rarissimum.

2. Probatur quartus, quia de facto tam modica sit admixtio balsami, vt plutimas Olei partes non tangat, ac tandem in oleum concurritur. Vnde sequitur sepe materiam Confirmationis esse solum oleum sine substantia balsami. Et ita hanc sententiam tenet Caetanus 3. part. quas. 72. art. 2. Sotus in 4. distin. 7. quas. 1. art. 2. Naustrus cap. 22. num. 8. Coquaruias lib. 2. variar. cap. 10. num. 4. Valentia tom. 4. disp. 5. quas. 1. punct. 2. Philarchus de Officio Sacerdotis, tom. 1. pars. 2. lib. 1. cap. 11. Victoria in Sunna, num. 40. Moure part. 3. cap. 3. §. 2. num. 3. Viualdus, & alii, quos sequitur Barbofa de postestate Episcopi, allegat. 31. num. 3.

3. Secunda opinio affirmit Balsamum esse de necessitate Sacramenti, & ita tenet Diuus Thomas Ref. 19. à lin. 2. vñque ad §. pen. & in Ref. 3. §. Quinto pos. scilicet, in 3. & in 10. 1. tr. 2. Ref. 1. & 2. §. 2. ad med. & lege hic inf. doct. Ref. 86. per tot.

Sop. hoc laté in 10. 3. tr. 1. Ref. 19. à lin. 2. vñque ad §. pen. & in Ref. 3. §. Quarto pos. scilicet, in 3. & in 10. 1. tr. 2. Ref. 1. & 2. §. 2. ad med. & lege hic inf. doct. Ref. 86. per tot.

4. Probatur hæc opinio ex Sacramento Confirmationis, nam ex continuata traditione, & praxi Ecclesiæ, quæ à tempore Apostolorum ad hæc usque semper inviolabiliter seruata est, vt non nisi ex oleo balsamo mixto, hoc Sacramentum conficeretur. Huius traditionis testes sunt Dionysius, qui quamvis mixtione Olei cum balsamo exp̄s̄ non meminierit, illam tamen ab effectu ita describit lib. 1. de Ecclesiastica Hierarchia, cap. 4. part. 3. multò ante medium, dicimus igitur, vnguenti compositionem collationem esse quandam spirantium suaviter materialium, habentem in se afflatum odoratum qualitates, cuius qui participes sunt, pro quantitate eius, qua in illis sit fragrantis participationis odoris suavitate replentur. Clemens Romanus materiam huius Sacramenti appellat Ch̄risma, quod vt ostensum est, compositum est ex Oleo, & Balsamo. Expressè balsamum meminerunt Fabianus Papa in 2. Epist. decrete. ad Episcopos Orientales paulò post initium. Referens enim obiectionem eorum Episcoporum, qui se excusabant, quod singulis annis non possent Ch̄risma conficeret veteri combusto, dicunt inquit, nec balsamum per singulos annos posse reperi, & quod caput est, hoc ipsum docet tanquam ab ipsis Apostolis ordinatum, non quod Apostoli fuerint huius sacrae mixtione Authores, sed tantum primi Ministri, & Promulgatores, vt ipsam Pontifex in eadem Epistola testatur hanc facili Ch̄rismatis uincionem conficeret, Apostolos doctos fuisse à Christo in ultima Cœna. Author apud Cyprianum de uincione Ch̄rismatis, initio; Hodie, inquit, Ch̄risma conficitur, in quo mixtum Oleo Balsamum Regia, ac Sacerdotalis gloriae exprimit uinitatem, Gregorius I. præcedente fest. citatus, Gregorius VII. Epist. 1. lib. 8. Registrum, in qua reprehendit Armenos, quod Ch̄risma non ex balsamo, sed ex butyro conficiant; Innocentius III. cap. cum venisset de sacra Uincione, Concilium Braca-

rense 11. can. 4. & Florentinum citatum. Eadem materia ex Oleo, & Balsamo pro Ch̄rismate assignatur in Pontificali Romano, Eadem veritas colligetur ex ritu Ecclesie Græce, que pro materia adhibet Ch̄risma ex Oleo, & Balsamo confectum, vt Innocentius IV. & Clemens VIII. in Bulla de Instructione Grecorum supponunt.

5. Probatur secundum, quia Concilium Florentinum definit, Confirmationis materiam esse Ch̄risma confectum ex Oleo (scilicet olivarum) quod nitorum significat conscientia, & balsamo quod odorem significat bona fama, per Episcopum benedictum. Parte ergo requirit Concilium Oleum, & balsamum, cum sine distinctione loquatur: Sed Oleum in omni ferme sententia esse materia necessaria Confirmationis, ergo balsamum similiter: Et quidem materiam Calicis, idem Concilium non dixit esse quid mixtum ex vino, & aqua, sed esse vinum, cui ante consecrationem aqua modicissima miscetur, satis indicans diuerso modo loquendi, diuersimode requiri balsamum ad Confirmationem, ac aquam ad consecrationem Calicis.

6. Tertia opinio est media, quam tenet Dicillus de Sacram. tom. 1. tract. 3. dub. 3. num. 19. nempe in materia Confirmationis mixtionem balsami esse necessariam ex præcepto Christi, non tamen efficiuntiam necessitatem Sacramenti, probat hoc ex pluribus rationibus, & postea subdit numer. 19. [Non obstat in materia Sacramentorum nihil esse necessarium ex præcepto Ch̄risti, quod etiam necessitatem non sit ad essentiam Sacramenti.] Quotum enim Christus (inquit) huismodi necessitatis divisus volendo, vt aliquid esse necessarium neestitate præcepti non autem Sacramenti? alias enim ex nullo testimonio colligere poterimus, quid sit necessitatem necessitate Sacramenti? nam fingere quisque poterit similem expositionem ei, quam adhibemus Florentino, & cuiuslibet Concilio, nihilque erit firmum, falliet, poterit quis dicere, quamcumque materiam assignatam, & declaratam à Conciliis, intelligi solum de necessitate Præcepti Christi, non autem Sacramenti: Qua ratione impugnant illi Doctores, qui dicunt mixtionem aquæ in Calice esse necessariam ex præcepto Christi; reliqui enim ex eo quod inde queretur, eam esse necessariam necessitate Sacramenti, neque appetit, unde colligimus aliquid voluntis Christi esse necessariò adhibendum in Sacramentis, non autem ex necessitate Sacramenti.

7. Cui obiectioni respondetur ex dictis, negando primum antecedens; nam in Sacramento patenter tres actus, tanquam materia illius, requiruntur ex præcepto diuino, neque tamen ideo requiruntur omnes ad essentiam Sacramenti, ergo ex eo præcisè, quod ex præcepto Ch̄risti necessarium sit, non sequitur esse necessarium de necessitate Sacramenti, ut patet in satisfactione. Atque hoc videtur voluntate Christus in Sacramento Confirmationis, difficile enim futurum erat utramque partem, olei scilicet, & balsami, in quolibet individuali Sacramento adhibere, ac proinde solum præcipit, vt in olio esse aliquid balsami, quando ad hoc Sacramentum benedicetur.

8. Nec tamen proper hanc explicationem impedimur, quominus ex testimonio Conciliorum intelligamus, quænam sit in Sacramentis essentialiter necessaria. Quando enim res æqualiter concurredit ad Sacramentum quolibet, & æqualis est traditio de illarum necessitate, dicere debemus eas omnes esse æqualiter necessarias necessitate Sacramenti, secus verò affirmandum est, quando vel traditio Ecclesie non est omnino similis, vel res non simili modo concurrent.

concurrunt ad Sacramentum; in nostro autem casu cum nulla fuerit dubitatio, quin olem requiratur essentialiter ad Confirmationem (nisi forte cuiusdah leuioris momenti Authoris) controversia vero sit, an balsamum essentialiter requiratur? & vterius pars negans inferatur ex responsu Pontificis supra citato, pecunialis ratio est ex parte Olei, quae non sit ex parte balsami.

8. Inde etiam sufficienter colligimus, Concilium Florentinum, quatenus referunt ad partem balsami, explicari posse de materia requisita ex pracepto Domini, non vero ex necessitate Sacramenti: simili enim ratione aliud Decretum eiusdem Concilij, quod scilicet tres actus, paenitentis, sunt materia Sacramenti, intelligitur de necessitate essentiali, prout refertur ad contritionem, & confessionem; de necessitate autem Praecepti divini, & partiis integrantibus, prout refertur ad satisfactionem, nimirum quia ex via Ecclesiae constat satisfactionem saepius adhiberi potest administratum essentialiam Sacramenti.

9. Aqua vero, quae misceatur ante Consecrationem, eodem modo est praefens cum Vino, cui misceatur. Quapropter si diceremus illam requiri ex pracepto Christi, dicere etiam deberemus requiri ex necessitate Sacramenti, in ea enim materia nulla potest ratio occurrere, ob quam esse Christus voluerit aquam necessariam ex pracepto, non vero ex necessitate Sacramenti. Hucunque Dicastillus.

10. Et haec sunt circa presentem questionem pugnantes sententiae, quas ego omnes probabiles existimo, sed secundae tanquam probabiliiori adhaereo, & nunc pedes figo. Itaque restat modo respondere ad argumenta contraria, & ad authoritatem Innocentij III. in cap. Pastorale, obseruandum est primò Pontificem ibi de duobus fuisse consultum. Vnum erat an permitti debat ministrare, qui ablique impositione manuum fuerat ad ordinem Subdiaconatus assumptus? Alterum erat utrum Confirmationis Sacramentum in eo deberet iterari, qui per errorem non fuerat Chrismate, sed Oleo delinitus?

11. Obseruandum secundò, quod quando ista Sacramenta administrantur, adhibentur plura, sicut & in aliis quedam substantialia, & quedam accidentalia, ad decentiam, & venerationem eorumdem. His potius.

12. Respondetur, Pontificem ibi non examinasse, neque ex proposito declarare voluisse, utrum illius Subdiaconi ordinatio, vel huius Confirmationis fuerit validè facta, sed tantum voluisse instruere illos à quibus erat Consultus, quomodo deberent ipsi habere se circa illa, super quibus eum consulabant, puta quod Sacramenta ista, cum suis solemnitatibus modo quo administrantur ordinatio non esset iteranda, sed caute, videlicet priuatim, & seorsim, illud esset supplendum, quod prætermisum fuerat, siue illud sit essentialis, siue accidentalium. Atque ita responso Pontificis nil contra nostram conclusio nem facit, immo potius videtur facere pro nobis, quia certum est, quod ex responsione Pontificis vincio cum balsamo esset supplenda, quæ facta non fuerat, atque haec non debebat fieri ex solo balsamo, quia talis vincio nunquam fieri consuevit, neque balsamum solius benefici solet, ergo ex balsamo, & oleo mixtis, idque non sine forma vt apparat, quia eiusmodi iniunctioni debetur talis informatio, quæ per verba confusa fieri solet, præsertim quia prior forma non decidit in verum Chrismam, atque ita videtur veritate caruisse, vt ante diximus, neque fieri solet talis iniunctione sine forma verborum, ergo ex Pontificis responso, videtur hoc statuendum, quod iniunctione balsami cum iis sine quibus perfecto modo fieri non

potesit, debet suppleri, & proinde id quod substantiale est, non iteratis aliis, quæ accidentalia sunt, & ad solemnitatem faciunt. Ad alia vero argumenta respondet Lugsus, ubi supra. Vide Ioannem Pontium in Cursu Theologie, dispu. 43, quest. 2, concl. 1, numer. 7. Lessuum in 5. part. quest. 72, art. 3, num. 12. Granadum tom. 4, in 3. part. controversialia 1. dispu. 7, sect. 1, numer. 6. Vviggars in 3. part. quest. 72, art. 3. Amicus in Cursu Theologie, tom. 7, dispu. 13, sect. 11. Lugo de Sacram lib. 3, cap. 5, quest. 1, & alios penes ipsos, omnia superius dicta confirmantes.

13. Sed instabis, quæ firmata sunt non procedere in casu nostro, nam valent in ordine ad Sacramentum Confirmationis, non autem quod Consecratio nem Episcopalis. Sicut verbi gratia, in Baptismo, Aqua est de necessitate Sacramenti, & tamen non est de necessitate Sacramenti in Eucharistia; sic verba In nomine Patris, & Fili, & Spiritus sancti, in forma Baptismi sunt de necessitate Sacramenti, non autem in forma aliorum Sacramentorum, sic & in casu nostro, Christina confectum ex oleo, & balsamo cum benedictione Episcopi, est de necessitate Sacramenti in Consecratione Episcopali.

14. Obseruo hanc difficultatem apud neminem legisse, sed respondeo, quod Episcopus, vt patet in Pontificali Romano, & ex Ecclesiæ perpetua consuetudine, vitetur in consecratione Episcopali eodem Chrismate consecrato pro vnu Sacramenti Confirmationis, ergo omnia, quæ à Doctoribus dicuntur de isto, procedunt & dicenda sunt de illo, & ea, quæ necessaria sunt pro vntione Chrismatica Confirmationis, necessaria erunt, pro vntione Chrismatica consecrationis Episcopalis. Probatur, lacrum enim Chrisma in Confirmatione est materia totalis Sacramenti, in consecratione vero est pectorali, licet non sit materia totalis, est tamen materia partialis secundum mentem Isamberti, & aliorum, ergo pari passu procedere debent, nam in utroque Sacramento sunt materia, in Confirmatione, vt diximus, materia totalis secundum Omnes; in Consecratione materia partialis secundum Aliquos; Verum in mea opinione cessant hæ difficultates, nam ego puto in consecratione Episcopali, materiam esse solum maximum impositionem, cum verbis Accipe, &c.

RESOL. LXXXV.

An Episcopus peccet mortaliter, si in Consecratione Episcopali adhibeat vntionem Chrismaticam consecram ex balsamo adulterino?
Et quid est dicendum de dicto Balsamo pro Sacramento Confirmations? Ex p. 12. tr. 1. Ref. 85.

§. I. **V**identur negatiū respondendum. Henriquez, sup. hoc in tom. 2. tr. 1.
qui fuit Magister Patris Suarez (& hoc solum afferendo ad ingentem sui gloriam sufficeret) Resol. 19. §.
Henriquez, inquam, lib. 3, de Sacram. cap. 2. num. 1. dicit His duabus,
materiam Confirmationis esse oleum mixtum cum post med. à
balsamo odorifero, saltem adulterino. Pro qua sentiencia in Commentario littera C, citat Sotum, & Le-
desmam. Niti autem poterit haec sententia, primò in
quadam dispensatione, qua referunt Pij 1 V. qua concessit Episcopis Indiarum confidere Chrismam,
cum quedam Balsamo illius Regionis, ubi non reperi-
tur balsamum Syriacum. Refertur etiam alia dispensatio Pauli III. pro Indis. Dubitauit enim quidam
Indiarum Episcopus, & consuluit Pontificem, an illud balsamum Indicum esset verum balsamum;
indulxit autem Pontifex, vt eo balsamo quamvis
incerto veteretur, quod signum est sufficere saltem
adultere.